

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמויאל נ' לוי

תיק חיצוני:

1

בפני כב' הרשמת הבכירה כרמית חזד

יגאל אמויאל ת.ז., 027966308

התובע:

נגד

רות לוי ת.ז. 067675090

הנתבעת:

2

פסק דין

3

4 תביעה ע"ס 33,000 ₪ לפיצוי בעילה של עוולה לפי חוק איסור לשון הרע התשכ"ה – 1995
5 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

6

7 רקע:

8

9 1. המדובר ככל הנראה במחלוקת בין שכנים שיצאה את גבולות הבית המשותף אל עבר
10 המרחב האינטרנטי.

11

12 2. התובע, מר יגאל אמויאל (להלן: "התובע") והנתבעת, גב' רות לוי (להלן: "הנתבעת")
13 מתגוררים בבניין ברח' בן אליעזר 9 באשדוד.

14

15 3. ביום 13.08.2013 העלתה הנתבעת בקשה/ תלונה לאתר ששמו שירות.נט, שהוא אתר שירות
16 לקוחות של עיריית אשדוד (להלן: "האתר") בזו הלשון:

17

18 "הפקח יניב אראל ביקר באורפן (כך במקור, כ"נ) מפתיע "ומסתורי" לדעתנו הוא הוזמן
19 ע"י (כך במקור, כ"נ) חברו העבריין יגאל אמויאל שגר בבניין בן אליעזר 9 בעל 6 ילדים
20 שמשחיתים והורסים כל חלקה טובה בבניין ולא משלם וועד הבית – והפקח היקר שהוזמן
21 ל"פתע" לבניינו מצא שיש מפגעים בטיחותיים חרסינות שנופלות עמוד תאורה שנפל
22 באדייות (כך במקור, כ"נ) הילדים של השכן המדובר וביקש יום שישי לתקן את המפגעים
23 תוך 24 שעות - ליהודים אין שבת/ חג כולם כופרים ויעברו דום לדרישתו של הפקח יניב
24 אראל שבא ביום שישי שעה 11 בצהריים להביא ההתראה ובקשתו המוזרה לתקן הכל תוך

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמויאל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1 **48 שעות – ממתי פנים הבניין זה עניינם של הפקחים? ואם כן אז השכן יגאל אמויאל**
2 **שלקח" עגלת סופר והחליט שהיא שלו וקדח בקיר הלובי של קומה 1 וקיבע אותה עם**
3 **מנעול ומיני גרוטאות בכניסה למעלית זה מפגע שמי שיוצא מהמעלים (כך במקור כ"נ)**
4 **קצת בחשיכה נופל ושובר את הראש מי מפצה? השכן המהולל או הפקח? אבקש את**
5 **התייחסותכם ההגונה וזאת למען לא להמשיך ולעודד עבריינות מסוג זה – תודה."**
6
7 4. ביום 10.10.2013 שלח התובע לנתבעת מכתב בו בקש בין היתר להסיר את הפרסום, מאחר
8 שזה גורם לו נזק במישור העסקי הפרטי והמשפחתי וכן העלה טענות ודרישות הנוגעות
9 לניחול הבניין.
10
11 **טענות הצדדים:**
12
13 5. לטענת התובע הפרסום הנ"ל פוגע בשמו הטוב וגורם לו נזק במספר מישורים וכי למרות
14 פנייתו לנתבעת ועד להגשת כתב התביעה לא הסירה הנתבעת את הפרסום.
15
16 במסגרת הדיון מיום 09.07.2014 ציין התובע כי הנתבעת ציינה באתר את שמו, את כתובתו
17 ואת מספר ילדיו, התובע הוסיף וטען כי הוא איפשר לה להסיר את הפרסום כדי לא להגיע
18 לבית המשפט אולם היא לא עשתה כן. עוד טען התובע כי נגרמו לו נזקים גדולים וכי ילדיו
19 ראו את ההודעה והגיבו לה באתר.
20
21 6. הנתבעת עתרה במסגרת כתב ההגנה להעביר את הדיון בתביעה לבית משפט השלום בשל
22 עילת התביעה. לגופו של עניין טענה הנתבעת כי טענת התובע היא קנטרנית, כי הנתבעת
23 ציינה עובדות בלבד, כי התובע אינו משלם וועד באופן קבוע וכי הוא מעלה טענות מופרכות
24 שאין להן בסיס בפני כל דיירי הבניין וכי כל מה שציינה הם דברים עובדתיים ואמיתיים.
25
26 בדיון מיום 09.07.2014 הוסיפה הנתבעת וטענה כי היא הראתה שפניה לשלום. לטענתה
27 התובע אינו צדיק תמים, הוא "הלך מכות" עם השכן, ילדיו של התובע משחיתים כל חלקה
28 טובה בגינה, התובע אחז בצווארו של בעלה חנק אותו וטילטל אותו.
29
30

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

העברת הדיון לבית משפט השלום:

7. כאמור לעיל, במסגרת כתב ההגנה עתרה הנתבעת בראש ובראשונה להעברת הדיון לבית משפט השלום.

במסגרת הדיון התבקש התובע להתייחס לבקשה והשיב שהוא מציע "לסיים את זה פה".

במענה לכך השיבה הנתבעת "גם אני מעדיפה לגמור את זה כאן ואני לא עומדת על בקשתי להעביר את הדיון לבית משפט השלום".

(עמ' 2 ש' 1-7 לפרוטוקול הדיון).

8. נוכח הצהרות הצדדים כאמור לעיל, ובנסיבותיו המיוחדות של התיק דנן לא מצאתי מקום להורות על העברת הדיון בו לבית משפט השלום. את נימוקי לכך אפרט להלן.

9. נקבע במספר פסקי דין כי תביעה בעילה מכח חוק איסור לשון הרע אינה מתאימה לדיון בבית משפט לתביעות קטנות, באשר תביעה מעין זו מצריכה, בדרך כלל, שמירה על דיני הראיות במלואם ושמיעת מספר רב של עדים (ראה בר"ע (ירושלים) 2323/96 רוזן נ' לסקובה (פורסם בתקדין, 26.01.1997) וכן רת"ק (באר שבע) 4986-01-13 ברפז נ' פלס (פורסם בנבו, 17.03.2013)).

עם זאת, בפסקי הדין הנ"ל לצד הקביעה הכללית ביחס לאופיה המיוחד של תביעה בעילה לפי חוק איסור לשון הרע, ההכרעה בדבר הצורך בהעברת הדיון נסמכה גם על המורכבות והיקף העדים בנסיבות העניין הספציפי.

10. בעניין רע"א 8144/04 בזק נ' בשקירוב (פורסם בנבו, 20.03.2005) שעניינו העברת הדיון מבית משפט לתביעות קטנות בתביעה להרמת מסך, נדרש כבוד השופט רובינשטיין לעניין סמכותו של בית המשפט לתביעות קטנות להורות על העברת הדיון לבית משפט שלום. כבוד

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1 השופט רובינשטיין קבע כי יש לפרש סמכות זו על הרקע הכללי של ההליך המהיר, הלא
2 פורמלי.
3
4 על רקע זה ציין כבוד השופט רובינשטיין "סברתי בשעתו, למשל, כי הליך שמהותו לשון
5 הרע המצריך בדרך כלל שמירה על דיני הראיות במלואם, אינו תואם מסגרת זו של תביעות
6 קטנות" וזאת בהתייחס לפסק דינו לעיל בעניין רוזן נ' לסקובה.
7
8 בפסק הדין בעניין בודקר קבע כבוד השופט רובינשטיין כי הגם שתביעה להרמת מסך אינה
9 עניין של מה בכך ועל פניה מצדיקה הליך "ככל משפטו וחוקתו", אין מקום להורות בכל
10 מקרה ומקרה על העברת הדיון בה לבית משפט השלום וניתן לדון בה במקרים מתאימים
11 ובזהירות הראויה גם במסגרת הליך המתנהל בבית משפט לתביעות קטנות.
12
13 11. סבורני כי אף ביחס לתביעה בעילה מכח חוק אישור לשון הרע, אין מקום להורות בכל
14 מקרה על העברת הדיון לבית משפט השלום, ויש מקרים בהם, בזהירות הראויה ותוך שימת
15 לב לאופיו המורכב של הליך מסוג זה בדרך כלל, ניתן לדון בתביעה מעין זו בבית משפט
16 לתביעות קטנות על ההליכים המיוחדים, הפשוטים והמהירים המאפיינים את הדיון בו.
17
18 12. התביעה שבפני היא אומנם תביעה בעילה מכח חוק אישור לשון הרע וסכום התביעה הועמד
19 על הסך הכמעט מקסימלי שניתן לתבוע בבית משפט לתביעות קטנות, אולם המחלוקת
20 העובדתית בה היא מצומצמת. כך לדוגמה, הפרסום, היקפו והביטויים המתייחסים לתובע
21 במסגרתו אינם במחלוקת.
22
23 יתרה מכך, שני הצדדים, אשר כאמור, מתגוררים בשכונות זה לזו, הביעו רצונם לסיים את
24 המחלוקת במסגרת הדיון שהתקיים ולהביא להכרעה מהירה המאפיינת בית משפט זה.
25
26 ראוי לציין כי הנתבעת עתרה להעברת הדיון במסגרת כתב ההגנה וחזרה בה מן הטענה
27 בדיון עצמו.
28

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

בנסיבות אלו סבורני כי אין מניעה לדון בתביעה זו במסגרת בית המשפט לתביעות קטנות ולאחר ששמעתי את הצדדים בדיון מיום 09.07.2014 במסגרתו הציגו הם מסמכים לתמיכה בטענתיהם, וכי בכך לא ייגרם עיוות דין למי מהצדדים.

שלבי בחינת העילה לפי חוק איסור לשון הרע:

13. בקצירת האומר, בחינת תביעה בעילה לפי חוק איסור לשון הרע נעשית בשלבים. בשלב ראשון יש לבחון האם הביטוי או הביטויים מהווים לשון הרע והאם מתקיים יסוד הפרסום כהגדרתם בחוק איסור לשון הרע.

בשלב השני יש לבחון האם הפרסום נחשב לפרסום מותר בהתאם לאחת החלופות הקבועות בס' 13 לחוק איסור לשון הרע שאז הוא נהנה מחסינות מוחלטת.

בשלב השלישי יש לבחון האם עומדת לנתבע אחת ההגנות המפרטות בחוק איסור לשון הרע, בהתאם להוראות ס' 14 (טענת אמת דיברתי שיש בו עניין ציבורי) או בהתאם לאחת החלופות שבס' 15 (הגנת תום הלב) ובשים לב לחזקות הקבועות בסעיף 16 לחוק איסור לשון הרע.

עוד נקבע להלכה כי בחינת כל אחד מן השלבים לא נעשית באופן סטרילי ובמנותק מיתר השלבים וכי יש יחסי גומלין בין השלבים השונים.

ראה ע"א 751/10 פלוני נ' אילנה דיין (פורסם בנבו, 08.02.2012).

מן הכלל אל הפרט:

14. לשון הרע:

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול בין היתר, להשפיל אדם בעיני הבריות, לבזותו בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו או לפגוע במשרתו, בעסקו במשלח ידו או במקצועו (ס' 1 לחוק איסור לשון הרע).

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

1
2 המבחן שנקבע בפסיקה להיותו של ביטוי בגדר לשון הרע כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע
3 הוא מבחן אובייקטיבי, על פי המשמעות המקובלת בציבור לביטוי ועל פי הבנתו של האדם
4 הרגיל, הסביר (ע"א 751/10 לעיל).
5
6 במסגרת כתב התביעה לא מציין התובע אילו אמירות מתוך כלל ההודעה מהוות לטענתו
7 "לשון הרע". מדבריו במסגרת הדיון עולה כי לטענתו האמירות שיש בהם משום לשון הרע
8 הן הכינוי "עברייך" המיוחס לו וכן האמירה כי ילדיו משחיתים והורסים (עמ' 1 ש' 28-29
9 עמ' 2 ש' 2-3).
10
11 סבורני כי כינוי אדם בשם "עברייך" מהווה לשון הרע כהגדרתו בחוק. המשמעות המקובלת
12 לביטוי "עברייך" הוא אדם שעבר על החוק. אף כי מבחינת הגדרתו הלשונית של הביטוי יכול
13 שכל מי שעובר על החוק הוא בגדר עברייך, סבורני כי האדם הסביר מפרש את הביטוי
14 עברייך כמתייחס בעיקר למי שעבר על הוראה מהוראות חוק העונשין התשל"ז – 1977.
15
16 פרסום אמירה מעין זו יש בה כדי להשפיל או לבזות אדם בשל מעשים המיוחסים לו ואף יש
17 בה כדי לפגוע במשלח ידו כמפורט בס' 1 לחוק איסור לשון הרע ומשכך היא מהווה לשון
18 הרע.
19
20 אשר לאמירות המתייחסות לילדיו של התובע, מצאתי כי אף אלו מהוות לשון הרע כהגדרתו
21 בחוק איסור לשון הרע. אמנם המדובר במעשים המיוחסים לילדיו של התובע ולא לתובע
22 עצמו, וילדיו של התובע אינם תובעים באופן אישי בתובענה דנן, אולם סבורני כי אמירה
23 המייחסת לקטינים מעשים של השחתת רכוש יש בה כדי להשפיל אדם או לבזותו, שכן
24 התפיסה החברתית המקובלת משליכה באופן ישיר ממעשיו של קטין על הוריו ועל החינוך
25 שנתנו לילדיהם.
26
27 **יסוד הפרסום:** 15.
28
29 אין ולא יכול להיות חולק כי העלאת המודעה האמורה לאתר אינטרנט מהווה פרסום
30 כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע שכן היתה מיועדת לאדם זולת התובע והגיעה אליו (ס'

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

1 2(ב) לחוק איסור לשון הרע). כמו כן היא מהווה פרסום שכן המדובר בלשון הרע בכתב
2 וזה עשוי היה להגיע לאדם זולת התובע (ס' 2 (ב) לחוק איסור לשון הרע).
3
4 הנתבעת אישרה כי העלתה הודעתה לאתר אינטרנט המיועד להעלאת תלונות לטיפול של
5 עיריית אשדוד, כך שזו היתה מיועדת למי מטעמה של עיריית אשדוד שאינו התובע והגיעה
6 אליו בעצם העלאת ההודעה לאתר.
7
8 זאת ועוד, העלאת הודעה פומבית לאתר אינטרנט היא מטיבה וטבעה לשון הרע בכתב
9 שעשוי להגיע לאדם זולת הנפגע. חשוב להדגיש כי העלאת הודעה או תגובה באתר אינטרנט
10 פומבי או ציבורי היא כיום ככל הנראה הדרך המהירה, הקלה והזולה ביותר להפיץ מידע
11 בקרב מספר רב ביותר, ואף בלתי מוגבל, של אנשים. למרבה הצער הקלות בה ניתן לעשות
12 כן הובילה במידה לא מועטה לקלות ראש בהעלאת הודעות בפזיזות מבלי ליתן את הדעת
13 להיקף החשיפה לתוכן ההודעה, משמעותו והשלכותיו.
14
15 יתרה מכך, קיומם של מנועי חיפוש והשימוש הנפוץ אשר נעשה בהם גורם לכך שכל מי
16 שמבקש לקבל מידע ביחס לאדם, ויקיש שמו באחד ממנועי החיפוש יקבל כל דף אינטרנט
17 בו צויין שמו בעבר הקרוב או הרחוק. הודעה באינטרנט שנכללת בה אמירה המהווה לשון
18 הרע תלווה אם כן את הנפגע בעתיד וגם לאחר חלוף זמן ולכן המדובר בפרסום רחב אשר
19 ניתן לכנותו כמעט אינסופי.
20

16. הגנת פרסום מותר:

21
22
23 משהתובע הרים את הנטל להוכיח כי הנתבעת פרסמה דבר המהווה לשון הרע כלפיו יש
24 לעבור לבחינת השאלה האם הפרסום הוא בגדר פרסום מותר.
25
26 עיון בחלופות המפורטות בס' 13 לחוק איסור לשון הרע מעלה כי אין המדובר בפרסום מותר
27 וכי הגדרות הפרסומים המותרים המפורטים בס' 13 לחוק איסור לשון הרע כלל אינם
28 רלוונטיים לנסיבות המקרה דנן.
29
30

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1
2 **17. הגנת אמת דיברתי – האם הדבר שפורסם היה אמת?**
3
4 מעיון בכתב ההגנה עולה כי טענת ההגנה העיקרית של הנתבעת היא כי הדברים שכתבה הם
5 אמת. הנטל להוכחת טענה זו מוטל על כתפי הנתבעת.
6
7 לאחר ששמעתי את הנתבעת ולאחר שעיינתי באשר הוגש על ידיה מצאתי כי לא עלה בידי
8 הנתבעת להוכיח כי אשר נכתב על ידיה במתייחס לתובע הוא אמת ואפרט נימוקיי להלן
9 ביחס לכל אחד מן הביטויים.
10
11 אשר לביטוי "עברייך" טענה הנתבעת כדלקמן: "זה מתחיל בזה שהתובע אינו צדיק תמים
12 הוא הלך מכות עם השכן בגלל מכות של ילד...הוגשו תלונות במשטרה. אני מציגה העתק.
13 לא ידוע לי מה נסגר במשטרה. לבעלי הוא אחז בצווארון חנק אותו טלטל אותו ... בעלי לא
14 הגיש תלונה. אני יודעת מה זה עברייך. אני טוענת שהוא מתנהג בצורה לא נכונה אלימה ולא
15 הגיונית. אם בית המשפט אומר לי שעברייך הוא מי שהורשע בעבירה אז התובע לא עברייך
16 אבל הוא עובר על החוק בדרכים אחרות. הוא אחז את השכן שלי בן 83 וטלטל אותו כמעט
17 הרים עליו יד והבן אדם היה שלושה ימים בטרומה..." (עמ' 2 ש' 17-7 לפרוטוקול).
18
19 בהמשך העידה הנתבעת "כתבתי באתר של 106 'למה כל הזמן נשמעים לכל התלונות
20 האלה', ואז כינתי אותו 'עברייך', לא התכוונתי לעברייך של רכוש ואקדחים, התכוונתי
21 לעברייך שכולם שומעים לו והוא הולך ל-106 שאני לא יודעת איזה מכרים יש לו שם
22 ונשמעים לו...אני מסכימה עם בית המשפט שבלהט העניין אולי נאמרה המילה הלא נכונה,
23 ולכן גם הסרתי" (עמ' 2 ש' 32-30, עמ' 3 ש' 2-3 לפרוטוקול).
24
25 לצורך הוכחת אמיתות הפרסום דנן, לא נדרשת הנתבעת להוכיח כי התובע הורשע בבית
26 משפט בביצוע עבירה במסגרת הליך פלילי, שכן הוכחת העבירה על החוק צריכה להיעשות
27 בראי מידת ההוכחה הנדרשת נוכח היותו של ההליך אזרחי בשים לב לאופי הטענה, להבדיל
28 ממידת ההוכחה הנדרשת בהליך פלילי שהיא מעבר לספק סביר.
29

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1 משכך, גם מקום בו לא הורשע אדם בביצוע עבירה בהליך פלילי רשאי בית המשפט לקבוע
2 עובדתית כי הוא עבר על החוק במידת ההוכחה הנדרשת בהליך אזרחי, ובכך די יהיה כדי
3 להוכיח אמיתות הפרסום לצורך הליך זה.
4
5 עם זאת, סבורני כי לא עלה בידי הנתבעת להוכיח כי התובע עבר על החוק גם במידה
6 הנדרשת בהליך אזרחי. הנתבעת נסמכת בטענתה על עדותה שלה בלבד ועל אישור בדבר
7 הגשת תלונה.
8
9 האישור בדבר הגשת תלונה אין בו אלא כדי הוכחה כי הוגשה תלונה במשטרה כנגד התובע.
10 אישור מעין זה ניתן לכל מי המגיש תלונה יהיו תוצאות החקירה בגינה אשר יהיו. יתרה
11 מכך, המדובר באישור בדבר הגשת תלונה מיום 22.08.2013 שהוא מועד שלאחר הפרסום
12 מושא התובענה, ובוודאי שזו לא היתה הבסיס לכינויו של התובע בכינוי "עברייך".
13
14 אשר לעדותה של התובעת, ואף שזו לא נסתרה, לא מצאתי מקום בנסיבות העניין לבסס על
15 עדות זו קביעה להוכחת טענת "אמת דיברתי" וזאת ממספר נימוקים.
16
17 ראשית, המדובר בעדות יחידה של בעל דין אשר לא מצאתי כי יש נימוק להסתפק בה
18 בנסיבות העניין (ראה ס' 54 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971). שנית, כאמור
19 לעיל, אופי הטענה הנדרשת הוכחה (כי התובע עבר על עבירה המנויה בחוק העונשין) מצריך
20 מידת הוכחה גבוהה יותר מזו הדרושה בדרך כלל בהליך אזרחי ושלישית, היה בידי התובעת
21 להביא ראיות לתמיכה בטענה, כמו עדות השכן ועדותו של בעלה, ומשלא הובאו הראיות
22 ללא הסבר סביר לכך, לא מצאתי להסתפק בעדות התובעת בלבד.
23
24 הדברים אמורים גם ביחס לביטויים המתייחסים למעשי ילדיו של התובע. בעניין זה יכולה
25 היתה הנתבעת להביא לעדות שכן נוסף לתמיכה בטענה שכן האמירה מייחסת לילדיו של
26 התובע השחתה של הבניין אשר, לאור טענת הנתבעת, סביר כי גלויים וידועים לשכנים
27 נוספים.
28
29 משכך, לא עלה בידי הנתבעת להוכיח כי האמור בפרסום הוא אמת עובדתית.
30

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

18. הגנת אמת דיברתי – קיומו של עניין ציבורי בפרסום:
- 1 לשם הוכחת טענת אמת דיברתי יש להוכיח הן את אמיתות הפרסום והן את קיומו של עניין
2 לציבור בפרסום. תנאים אלו נבחנים אף הם באמצעות מבחן אובייקטיבי.
3
4 גם לו היתה הנתבעת מוכיחה אמיתות הפרסום לא מצאתי כי היה בו עניין לציבור, ובעניין
5 זה יש להבחין בין מטרת ההודעה לבין הביטויים המיוחסים לתובע ולילדיו.
6
7 הפרסום נעשה במסגרת תלונה בדבר פעולות הפקח מר יניב אראל (להלן: "הפקח") יכול
8 שתלונה מעין זו יש בה עניין לציבור שכן המדובר בביקורת על פעולה של עובד ציבור בעת
9 מילוי תפקידו. בוודאי שיש עניין לציבור מקום בו טענות אלו מועלות באתר אשר אין חולק
10 כי נועד לשם כך.
11
12 עם זאת, יש להבחין בין התלונה ביחס לפעולת הפקח לבין הדברים המיוחסים לתובע או
13 לילדיו אשר אינם רלוונטיים לתלונה. לא מצאתי כי בנסיבות אלו יש עניין ציבורי לפרסום
14 כי התובע (שהתלונה אינה מופנית כלפיו) הוא עבריין או שילדיו משחיתים את רכוש הבניין.
15 עצם העובדה שעניינה העיקרי של התלונה יש בה עניין לציבור אין בה בהכרח כדי להביא
16 למסקנה שכל פרט שנאמר בה הוא בעל עניין ציבורי.
17
18 לאור האמור לעיל אותו חלק הפרסום שהועלה לאתר ואשר מהווה לשון הרע אינו בעל עניין
19 ציבורי.
20
21
22
23 19. משכך, לא מצאתי כי עלה בידי הנתבעת להוכיח קיומה של הגנת אמת דיברתי בנסיבות
24 העניין.
25
26 20. הגנת תום הלב – ס' 15 לחוק איסור לשון הרע:
- 27
28 להוכחת קיומה של הגנת תום הלב על הנתבעת להוכיח שני תנאים מצטברים. האחד כי
29 עשתה את הפרסום בתום לב והשני כי הפרסום נעשה בנסיבות המפורטות באחת החלופות
30 שבסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

1
2 בהתייחס למושג תום הלב בהקשרו בסעיף זה נקבע כי אין לתת פרשנות אחת לתום הלב
3 הנדרש בכל אחת מן החלופות המנויות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. ניתן להתחשב
4 לצורך כך, בין היתר, במידת הסבירות שבפרסום, במידת אמונתו של המפרסם באמיתות
5 תוכן הפרסום, ובמידת הזהירות של המפרסם בבודקו את אמיתות הפרסום (ראה ע"א
6 751/10 לעיל בעמ' 67).
7
8 מעיון בחלופות שבס' 15 לחוק איסור לשון הרע, נראה כי מרביתן כלל אינן רלוונטיות
9 לתובענה דנן, לאור אופי הפרסום, או בהעדר יסוד הקשור בתפקיד התובע או הנתבעת, או
10 בהעדר קיומם של יחסים מיוחדים בין התובעת לנתבע ואף אין צורך לבחון קיומן בנסיבות
11 העניין.
12
13 החלופות אשר רלוונטיות לעניין דנן הן, לכל היותר, ההגנה שבסעיף 15(3) לחוק איסור לשון
14 הרע – הגנה על עניין אישי כשר של הנתבעת, וההגנה שבסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע –
15 הגשת תלונה לרשות מוסמכת.
16
17 לאחר בחינת יסודות ההגנות והנסיבות המהוות תנאי לקיומן מצאתי כי הפרסום מושא
18 התובענה דנן לא נעשה באחת מן הנסיבות המפורטות באיזו מן החלופות כמפורט לעיל.
19
20 אף כי לכאורה הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של הנתבעת, כדיירת בבניין,
21 אשר למעשה התלונה על דו"ח שניתן לדיירי הבניין, הרי שכאמור לעיל יש להבחין בין
22 חלקי הפרסום המהווים תלונה על התנהלותו של הפקח או על מעורבותו של התובע בהזמנת
23 הפקח לבין הפרסומים המהווים לשום הרע שאין בינם לבין התלונה דבר וחצי דבר.
24
25 הדברים אמורים גם ביחס להגנה מכח ס' 15(8) לחוק איסור לשון הרע. בעניין זה יש להוסיף
26 ולציין שאמנם יכול והפרסום נעשה כתלונה על פעולות פקח העיריה באתר מטעם עיריית
27 אשדוד, אולם העיריה או האתר אינם מהווים רשות מוסמכת לקבלת תלונות ביחס לתובע
28 ועל כן הפרסום ביחס לתובע אינו יכול להנות מן ההגנה הקבועה בסעיף זה.
29
30

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

קביעת הפיצוי:

- 1
- 2
- 3 21. משלא הוכח כי בנסיבות העניין מתקיימת אחת מן ההגנות, בין הגנת פרסום מותר, ובין
- 4 הגנת אמת דיברתי או הגנת תום הלב, הרי שיש לקבוע כי הוכח שבפרסום הדברים על ידי
- 5 הנתבעת פעלה היא תוך ביצוע עוולה מכח חוק איסור לשון הרע ויש לפנות אם כן לשאלת
- 6 הפיצוי הראוי בנסיבות העניין.
- 7
- 8 ס' 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע כי במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק איסור לשון
- 9 הרע רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת
- 10 נזק.
- 11
- 12 התובע העמיד הפיצוי הנתבע על הסך של 33,000 ₪. לטענת התובע בכתב התביעה גרס לו
- 13 הפרסום לנזק "במישור העיסקי – פרטי – משפחתי". בדיון מיום 09.07.2014 טען התובע
- 14 כי נגרמו לו "נזקים גדולים" (עמ' 1 ש' 25). עם זאת, התובע לא הביא כל ראיה לנזק ממוני
- 15 כלשהו שנגרם לו כך שנראה כי סכום התביעה מבוסס על סמכותו של בית המשפט לקבוע
- 16 פיצוי ללא הוכחת נזק כמפורט לעיל.
- 17
- 18 הלכה היא בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה,
- 19 במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו, ובתוצאות
- 20 הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. בכל מקרה יש להתחשב בטיב
- 21 הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים.
- 22
- 23 22. בבואי לפסוק את הפיצוי הראוי בנסיבות העניין מצאתי להתחשב בנסיבות כפי שיפורטו
- 24 להלן:
- 25
- 26 מחד גיסא –
- 27
- 28 א. היקפו של הפרסום – כאמור לעיל הפרסום נעשה באינטרנט באתר פתוח לציבור
- 29 באופן הגלוי לכל גולש ואשר קושר את הפרסום לתובע בכל חיפוש מידע ביחס
- 30 לתובע במסגרת מנועי חיפוש.

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1
- 2 ב. הנתבעת מצאה לנכון לציין לא רק את שמו של התובע אלא גם את כתובתו ומספר
- 3 ילדיו, ובכך מיקדה את הפרסום באופן שלא ניתן אפילו לטעות ולחשוב כי המדובר
- 4 באדם מלבד התובע.
- 5
- 6 ג. הפרסום כלל לשון הרע כלפי ילדיו הקטינים של התובע. יש לראות לשון הרע כלפי
- 7 קטינים כנימוק לחומרא.
- 8
- 9 ד. אין חולק כי התובע פנה לנתבעת בכתב בבקשה כי תסיר את הפרסום והיא לא
- 10 עשתה כן אלא לאחר הגשת התביעה.
- 11
- 12 מאידך גיסא –
- 13
- 14 ה. התרשמתי כי הנתבעת עשתה שימוש בביטויים לא ראויים, אולם עשתה כן בתום
- 15 לב במסגרת תלונה לגיטימית לכאורה על פעילותו של פקח העיריה ולא מתוך כוונה
- 16 או מטרה לפרסם דברי גנאי ביחס לתובע.
- 17
- 18 הנתבעת העידה בעצמה, בהגינות ובכנות, כי היא מסכימה שבלהט העניין נאמרה
- 19 מילה לא נכונה (עמ' 3 ש' 2-3 לפרוטוקול הדיון).
- 20
- 21 ו. כאמור לעיל לא הוכח כי נגרם לתובע נזק לא ממוני או שבפועל גרם לו הפרסום
- 22 להשפלה או לביזוי בעיני או על ידי מאן דהו.
- 23
- 24 ז. מצאתי כי יש ליתן משקל מסויים לכך שהפרסום נעשה על רקע מחלוקת בין התובע
- 25 לבין ועד הבית בגינה התנהל הליך בפני המפקחת על רישום המקרקעין ברחובות
- 26 (תיק 184/13). בסיומו של הליך זה נדרש התובע לשלם חוב לועד הבית בסך של
- 27 2,800 ₪ (עמ' 3 ש' 12-18). גם המכתב ששלח התובע לנתבעת בדרישה להסיר את
- 28 הפרסום כלל דרישות הקשורות לוועד הבית באופן הקושר בין הפרסום לבין
- 29 המחלוקת שבין התובע לוועד הבית. התובע גם אישר כי הפקחים שהגיעו לבניין

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1 ובגינם נשלח הפרסום מושא תובענה זו, הוזמנו על ידו שלוש פעמים מאחר
2 שלטענתו ועד הבית לא טיפל במפגעים (עמ' 3 ש' 10-12).
3
4 כמובן שאין בכל האמור לעיל כדי להצדיק פרסומו של לשון הרע. התובע רשאי
5 להגיש תלונות בגין מפגעים שאינם מטופלים. משכך, אין בנסיבות אלו משום הגנה
6 אולם אין לנתק את הפרסום מן הרקע שקדם לו לצורך קביעת הפיצוי המתאים
7 בנסיבות.
8
9 ח. לאחר ששמעתי את הנתבעת התרשמתי כי היא פרסמה את הדברים מתוך אמונה
10 באמיתות הדברים שפורסמו. כאמור לעיל אמיתות הדברים לא הוכחה לצורך הגנת
11 אמת דיברתי, אולם אין בכך כדי למעט מאמונתה של הנתבעת באמיתותם.
12
13 התובעת העידה כאמור לעיל כי התובע אחז בבעלה וטלטל אותו, וכמו כן תקף שכן
14 בבניין וכאמור אף הגישה אישור בדבר הגשת תלונה בעניין זה והתרשמתי כי
15 הנתבעת לא פרסמה את הדברים מתוך ידיעה שאלו אינם אמת.
16
17 ט. כמו כן יש לציין את העובדה שהנתבעת העלתה הפרסום שלא לשם פרסום, אלא
18 כתלונה באתר המיועד לכך.
19
20 י. על אף שהמדובר בביטויים העולים כדי לשון הרע, אין במדובר בביטויים שברף
21 החומרה הגבוה ביותר, חלקם ("עברייני") גם משמשים לעיתים בעגה לשונית.
22
23 יא. בסופו של יום, וגם אם הדבר נעשה לאחר הגשת התביעה, פעלה הנתבעת להסרת
24 הפרסום. הנתבעת העידה גם שביקשה לעשות כן עוד קודם לכן אולם לא הצליחה
25 להכנס לאתר שוב ונדרשה לסיוע מומחה אשר סיפק לה תצלום מסך מן האתר
26 לאחר הסרת הפרסום (עמ' 3 ש' 7-3 לפרוטוקול).
27
28
29

בית משפט לתביעות קטנות באשדוד

ת"ק 13-12-9474 אמואל נ' לוי

תיק חיצוני:

- 1 23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים לעיל מצאתי כי יש מקום לפסוק לתובע פיצוי בסך
2 שיהיה בו כדי לבטא את הזהירות שיש לנקוט בהעלאת פרסום באינטרנט, אולם ייתן
3 בקביעתו המשקל הראוי לאופי הביטויים ולכוונות התובעת אשר אינם מעמידים נסיבות
4 המקרה על הרף הגבוה של העוולה.
5
6 לאור האמור לעיל אני מעמידה את הפיצוי על הסך של 2,500 ₪.
7
8 משכך אני מורה כי הנתבעת תשלם לתובע הסך של 2,500 ₪.
9
10 כמו כן אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות בסך 500 ₪.
11
12 הסכום האמור לעיל ישולם בתוך 30 יום.
13
14 **בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד ההמצאה.**
15
16 ניתן היום, א' אלול תשע"ד, 27 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.
17

כרמית חדד, רשמת בכירה

18
19